

GRILE MODEL SUBIECTE PUBLICE –SESIUNEA IULIE 2019

MASTER:

Agribusiness

Management si dezvoltare rurală

Management în agroturism si alimentație publică

Managementul calității si inovației în domeniul agroalimentar

Management și audit intern

Management general și strategic

1. Structura de conducere a unei entitati poate fi definita drept:

- ansamblul organelor și posturilor de conducere ordonate în cadrul nivelelor ierarhice și legăturile care se creează prin activitatea acestora *
- totalitatea organelor și posturilor de conducere existente într-o entitatea
- totalitatea organelor și posturilor de conducere existente într-o entitatea, precum legăturile care se creează prin activitatea acestora

2. Nivelurile ierarhice exprimă:

- modul de subordonare a diverselor organe și posturi de conducere care se găsesc cuprinse în structura de conducere a unei întreprinderi
- pozițiile pe care le au organele și posturile de conducere unele față de altele *
- liniile ierarhice care se creează între organele și posturile de conducere

3. Care din următoarele elemente constituie avantaje ale piramidei înalte?

- asigurarea condițiilor pentru creșterea gradului de delegare a autorității *
- asigurarea scăderii responsabilității organelor și posturilor de conducere
- posibilitatea de manifestare a fenomenului de scurtcircuitare a informațiilor și a deciziilor

4. Care din următoarele elemente constituie dezavantaje ale piramidei înalte?

- posibilitatea creării de organisme cu funcții de conducere specializate
- asigurarea condițiilor pentru creșterea gradului de delegare a autorității
- scăderea operativității în luarea deciziilor *

5. Care din următoarele elemente constituie avantaje ale piramidei aplatizate?

- asigurarea condițiilor pentru creșterea gradului de delegare a autorității
- creșterea responsabilității organelor și posturilor de conducere în activitatea managerială *
- posibilitatea studierii aprofundate a problemelor supuse rezolvării și a luării unor decizii de calitate

6. Care din următoarele elemente constituie dezavantaje ale piramidei aplatizate?

- scăderea operativității în luarea deciziilor
- scăderea responsabilității organelor și posturilor de conducere
- nu se permite crearea de organisme și funcții specializate *

7. Posturile și funcțiile de conducere se caracterizează prin:

- competențe, autoritate și responsabilitate care vizează arii mai largi de activitate *
- o arie de competență care are ca sarcină să transpună în fapt deciziile
- urmarirea atribuțiilor titularului de post

8. Autoritatea ierarhică urmarește:

- doar o parte din activitățile pe care postul subordonat o execută
- partile componente ale activității pe care postul subordonat o execută
- întreaga arie a activității pe care postul subordonat o execută *

9. Delegarea de autoritate presupune:

- a. utilizarea prerogativelor oferite conducătorului ca urmare a poziției ierarhice pe care se situează funcția pe care o deține
- b. dreptul de a decide, de a da sarcini, de a coordona și de a controla modul în care deciziile sunt transpuse în practică
- c. transmiterea parțială și succesivă de autoritate spre diferitele niveluri ierarhice inferioare *

10. Relații de autoritate se refera la:

- a. legăturile care se creează între două posturi subordonate ierarhic *
- b. legaturile care se creează între organisme, posturi, sau compartimente situate la același nivel ierarhic
- c. legaturile care se creaza între departamante

11. Printre avantajele structurii ierarhice se numara:

- a. necesitatea unei pregătiri multilaterale, complexe a managerilor
- b. dispozițiile și informațiile au circulație rapidă *
- c. centralizarea excesivă a deciziilor

12. Printre dezavantajele structurii ierarhice se numără:

- a. atribuțiile posturilor clar precizate
- b. supraîncărcarea cu competențe a managerilor de la nivelurile superioare *
- c. circulația eficienta a informațiilor între posturile de conducere situate la același ierarhic

13. Printre avantajele structurii functionale se numără:

- a. posibilitatea specializării managerilor pe domenii de activitate *
- b. posibilitatea emiterii unor dispoziții cu caracter contradictoriu
- c. diminuarea responsabilității managerilor

14. Printre dezavantajele structurii functionale se numara:

- a. creșterea competențelor profesionale a cadrelor de conducere
- b. creșterea numărului de dispoziții date de mai mulți manageri și care parvin asupra unui post *
- c. eliberarea managerilor de deciziile de rutină

15. Printre avantajele structurii mixte se numara:

- a. numărul mare de niveluri ierarhice;
- b. creșterea complexității sistemului de legături
- c. încărcarea echilibrată cu sarcini a managerilor *

16. Printre avantajele structurii mixte se numara:

- a. posibilitatea specializării stricte a managerilor
- b. încărcarea echilibrată cu sarcini a managerilor *
- c. număr mare de niveluri ierarhice

17. Printre dezavantajele structurii mixte se numara:

- a. încărcarea echilibrată cu sarcini a managerilor
- b. creșterea complexității sistemului de legături *
- c. posibilitatea specializării stricte a managerilor

18. Care din urmatoarele metode apartin metodelor și tehnicilor manageriale generale?

- a. managementul prin obiective, managementul prin exceptii, managementul prin produs *
- b. metoda Brainstorming, managementul participativ, managementul prin bugete
- c. sedinta, managementul prin obiective, managementul prin produs

19. Care din urmatoarele metode apartin metodelor specifice de management?

- a. managementul prin obiective, managementul prin produs
- b. managementul participativ, managementul prin bugete
- c. sedinta, metoda Brainstorming *

20. Managementul prin bugete presupune:

- a. fundamentarea costurilor aferente realizării fiecărui produs și urmărirea încadrării cheltuielilor efective în nivelul proiectat al costurilor *
- b. utilizarea unui sistem managerial bazat pe determinarea obiectivelor până la nivelul executanților
- c. utilizarea unui sistem managerial bazat pe atragerea personalului sub formă consultativă sau deliberată în procesul de conducere

21. Managementul prin obiective presupune:

- a. sesizarea rapidă a situațiilor negative și urmărirea cu prioritate a domeniilor cheie ale exploatațiilor agricole
- b. utilizarea mai bună a timpului managerilor la nivelurile ierarhice superioare
- c. utilizarea unui sistem managerial bazat pe determinarea obiectivelor până la nivelul executanților *

22. Managementul participativ presupune:

- a. utilizarea unui sistem managerial bazat pe atragerea personalului sub formă consultativă sau deliberată în procesul de conducere *
- b. utilizarea unui sistem managerial care urmărește obținerea a cât mai multor idei, privind modul de rezolvare a unor probleme
- c. asigurarea unui climat de permisivitate, de libertate deplină în emiterea ideilor

23. Funcția de previziune se refera la:

- a. activitățile care vizează orientarea dezvoltării și funcționării entitatilor pe baza investigării tendințelor de dezvoltare a fenomenelor, a posibilităților de introducere în producție a progresului tehnico-științific *
- b. ansamblul activităților managementului prin care se realizează cadrul structural adecvat profilului și sarcinilor exploatațiilor agricole, precum și activitățile ce asigură desfășurarea normală a proceselor de muncă și de producție.
- c. menținerea, păstrarea și perfecționarea stării de ordonare a sistemului exploatației agricole și a legăturilor dintre compartimentele sale.

24. Funcția de comanda se refera la:

- a. ansamblul activităților managementului prin care se realizează cadrul structural adecvat profilului și sarcinilor exploatațiilor agricole, precum și activitățile ce asigură desfășurarea normală a proceselor de muncă și de producție
- b. modul de funcționare a sistemului, de promovare a aspectelor pozitive și de înlăturare a abaterilor atunci când este cazul.
- c. activitățile managementului îndreptate spre transformarea deciziilor în acțiuni concrete, prin precizarea sarcinilor ce revin executanților, a termenelor și modalităților concrete pentru realizarea lor *

25. Care din urmatoarele afirmații sunt corecte:

- a. structura de conducere trebuie astfel concepută încât să conducă la realizarea obiectivelor planificate *
- b. structura organizatorică a conducerii este strict dependentă de structura organizatorică de producție *
- c. structura de conducere nu trebuie să fie dinamică și ușor adaptabilă la modificările survenite

26. Care din urmatoarele elemente sunt elemente primare ale structurii de conducere?

- a. nivelurile ierarhice *
- b. filiera tehnologica
- c. organele și posturile de conducere *

27. Printre avantajele managementului prin produs se numara:

- a. exercitarea unui control permanent al resurselor financiare și implicit al tuturor resurselor
- b. coordonarea unitară a proceselor tehnice și economice *
- c. orientarea mai pronunțată spre cerințele pieței pentru produsul respectiv *

28. Printre dezavantajele managementului prin bugete se numara:

- a. volumul mare de muncă pentru completarea formularisticii utilizate la aplicarea metodei *
- b. operativitatea redusă ca urmare a unor circuite informaționale lungi *
- c. reducerea frecvenței luării deciziilor

29. Printre avantajele metodelor și tehnicilor specifice de management se numara:

- a. creșterea nivelului de informare *
- b. diminuarea responsabilității unor manageri
- c. punerea în valoare a competenței specialiștilor *

30. Printre dezavantajele metodelor și tehnicilor specifice de management se numara:

- a. consumul mare de timp *
- b. operationalitatea redusă *
- c. schimburile de experienta

31. Aspectele urmarite prin functia de previziune au in vedere:

- a. structurarea exploatației pe compartimente de producție operaționale și funcționale *
- b. stabilirea componenței aparatului de management pe posturi și niveluri ierarhice *
- c. acțiunile privind asigurarea desfășurării în flux continuu a proceselor de producție și de muncă *

32. Functia de coordonare are ca scop:

- a. asigurarea fluxului și unității de acțiune *
- b. direcționarea unitară a eforturilor *
- c. organizarea locurilor de muncă

33. În funcție de conținutul activității și atribuțiile pe care le au, managerii se clasifică in:

- a. manageri introvertiti
- b. manageri functionali *
- c. manageri operationali *

34. Managerul sangvinic se caracterizeaza prin faptul ca:

- a. are un temperament puternic, echilibrat *
- b. nu se angajează în acțiuni riscante *
- c. este ambitios, nu știe să renunțe

35. Managerul coleric se caracterizeaza prin faptul că:

- a. are un temperament puternic *
- b. este o persoana interiorizata
- c. are tendința de a adopta atitudini extreme și nejustificate *

36. La baza motivației individuale stau:

- a. interesele *
- b. atitudinile *
- c. conflictele

Marketing (Bazele marketingului)

37. Mixul de marketing reprezintă:

- a. un concept esențial al teoriei marketingului modern; *
- b. cei "4 P" ai firmei; *
- c. combinarea politicilor de produs, preț, distribuție și promovare, utilizat de firmă pentru atingerea obiectivelor pe piața-țintă. *

38. Componenta de bază a mixului de marketing al firmei este:

- a. oferta de produse/servicii; *
- b. prețul de vânzare;
- c. distribuția comercială.

39. Din structura mixului de marketing al firmei nu poate să lipsească:

- a. prețul de vânzare; *
- b. distribuția comercială; *
- c. promovarea comercială.

40. Într-o abordare de marketing, firma va urmări primordial satisfacerea nevoilor:

- a. angajaților;
- b. nevoilor proprii (ale organizației);
- c. nevoilor clienților.*

41. Un element important al mixului de marketing este prețul de vânzare, element ce influențează direct:

- a. profitabilitatea mărcii; *
- b. imaginea de marcă; *
- c. notorietatea mărcii.

42. Cel mai flexibil element al mixului de marketing al firmei este:

- a. produsul;
- b. prețul; *
- c. promovarea.

43. Mixul distribuției comerciale include:

- a. forțele de vânzare; *
- b. termenele de plată;
- c. vânzările cu primă.

44. Mixul promoțional al firmei include următoarele elemente:

- a. relațiile publice - pr; *
- b. logistica de distribuție;
- c. promovarea vânzărilor. *

45. Ciclul de viață comercială a produsului - CVP reprezintă:

- a. un model grafic ce descrie tendința de evoluție a profitului produsului, de-a lungul vieții sale comerciale;*
- b. un model grafic ce descrie tendința de evoluție, în timp, a numărului de cumpărători ai mărcii;
- c. perioada de timp în care produsul se află pe piață, de la lansare, până la retragere. *

46. Repoziționarea pe piață a mărcii presupune:

- a. o transformare de esență în ceea ce privește caracteristicile mărcii; *
- b. schimbarea numelui de marcă; *
- c. îmbunătățirea imaginii și a convingerilor cumpărătorilor privind marca. *

47. Înregistrarea mărcii la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci - OSIM:

- a. conferă titularului drept exclusiv de folosire a mărcii; *
- b. oferă protecție numai pe teritoriul României; *
- c. limitează durata de folosire a mărcii la 20 de ani.

48. Obiectivul principal de marketing în faza de lansare comercială a unui produs nou pe piață este:

- a. creșterea cotei de piață și a profitului produsului;
- b. fidelizarea clienților față de noul produs;
- c. câștigarea încrederii clienților și dobândirea de notorietate de către noul produs. *

49. Nivelul prețului de vânzare practicat de firmă pentru un produs caracterizat printr-o cerere elastică în raport cu prețul, va fi:

- a. scăzut; *
- b. ridicat;
- c. mediu.

50. Prețul de acceptabilitate al unui produs nou introdus pe piață reprezintă:

- a. nivelul de preț ce corespunde egalității dintre nivelul cererii și al ofertei; *
- b. intervalul de preț în interiorul căruia se situează prețul de vânzare al produsului, stabilit în urma unui sondaj de piață; *
- c. prețul maxim pe care un consumator este dispus să îl plătească, pentru a achiziționa un produs nou.

51. Principalele alternative la concurența prin preț pe care firma le poate avea în vedere pentru evitarea unui război al prețurilor, sunt:

- a. diferențierea produsului; *
- b. promovarea ofertei la locul de vânzare; *
- c. adoptarea strategiei valorii ridicate a produsului.

52. Într-o abordare de marketing, determinarea prețului de vânzare practicat de firmă pe piață se face în funcție de:

- a. cererea pieței; *
- b. costurile de producție ale firmei; *
- c. concurenții direcți (importanți) ai firmei. *

53. La începutul vieții comerciale a unui produs nou, cererea în raport cu prețul produsului este, de regulă:

- a. mai puțin elastică; *
- b. elastică;
- c. negativă. *

Dezvoltare rurală

54. Care este definiția spațiului rural:

- a. ruralul cuprinde toate activitățile care se desfășoară în afara urbanului și cuprinde trei componente esențiale: comunitățile administrative constituite din membrii relativ puțin numeroși și care au relații mutuale; dispensarea pronunțată a populației și a serviciilor colective; rolul economic deosebit al agriculturii și silviculturii;
- b. spațiu rural cuprinde o zonă interioară sau de coastă care conține satele și orașele mici, în care majoritatea părții terenului este utilizată pentru: **1.** agricultură, silvicultură, acvacultura și pescuit; **2.** activitățile economice și culturale ale locuitorilor acestor zone (artizanat, industrie, servicii etc); **3.** amenajările de zone neurbane pentru timpul liber și distracții (sau de rezervații naturale); **4.** alte folosințe (cu excepția celor de locuit); *
- c. definirea completă a spațiului rural apare prin luarea în considerare a următoarelor criterii de ordin: morfologic (număr de locuitori, densitate, tip de mediu), structural și funcțional (tip de activități și de relații);

55. Funcțiile spațiului rural conform Chartei Europene a Spațiului Rural, sunt:

- a. funcția de inventariere, punere în valoare și promovarea patrimoniului istoric; funcția de inventariere punere în valoare și promovarea patrimoniului cultural al comunităților rurale;
- b. funcția economică; funcția ecologică; funcția social-culturală; *
- c. funcția de exploatare rațională a resurselor naturale: funcția de exploatare durabilă a resurselor naturale din mediul rural.

56. Noua politică de Dezvoltare Rurală a Uniunii Europene devenită "Al doilea Pilon al P.A.C." are la bază următoarele principii:

- a. multifuncționalitatea agriculturii; multisectorialitatea și integrarea; flexibilitatea și transparența;*
- b. consolidarea sectorului agricol și silvic; îmbunătățirea competitivității zonelor rurale; conservarea mediului și a patrimoniului rural.
- c. dezvoltarea unui sector agricol și forestier competitiv bazat pe cunoaștere și inițiative private; menținerea calității și a diversificării spațiului rural și forestier; îmbunătățirea standardelor de viață în vederea asigurării unei ocupări durabile a zonelor rurale.

57. Obiectivele majore ale Politicilor de Dezvoltare Rurală ale Uniunii Europene sunt:

- a. ameliorarea competitivității agriculturii și silviculturii prin susținerea restructurării, inovării și dezvoltării; îmbunătățirea mediului înconjurător și a zonelor rurale prin intermediul sprijinului pentru managementul terenurilor; îmbunătățirea calității vieții în zonele rurale și promovarea diversificării activităților economice prin măsuri care au ca obiectiv sectorul agricol și alte zone rurale;*
- b. dezvoltarea unui sector agricol și forestier competitiv bazat pe cunoaștere și inițiativă privată, capabil să se adapteze schimbărilor pe termen lung, care ia în considerare regulile comunitare, conservă mediul înconjurător și consolidează sectorul de procesare;

c. dezvoltarea activităților economice în vederea creșterii gradului de ocupare în mediul rural; încurajarea inițiativelor locale care să creeze locuri de muncă pentru femei; dezvoltarea micilor afaceri; încurajarea dezvoltării turismului; îmbunătățirea infrastructurii locale.

58. În evoluția demografică a Uniunii Europene vă rugăm precizați care sunt tendințele manifestate în ultimul deceniu:

- a. o creștere naturală încetinită;*
- b. un declin demografic;*
- c. creșterea alarmantă a fenomenului imigraționist.*

59. Sistemul agroalimentar din țările dezvoltate din punct de vedere economic are următoarele caracteristici:

- a. producția agricolă propriu-zisă se sprijină pe o structura celulară formată din: proprietatea funciară, familie și exploatație agricolă;*
- b. existența unei rețele în amonte și aval de agricultura de distribuție a materialelor necesare agricultorilor, de prelucrare a materiilor prime din agricultură, de valorificare a produselor agricole precum și o rețea financiară de creditare și asigurare;*
- c. un sistem economic și comercial cu performante tehnice și economice superioare, cu o agricultură modernă care se constituie într-un sistem agroalimentar complex, modern și performant.

60. Structura spațiului rural, privită prin prisma economică și socială, este diferențiată în:

- a. spațiu rural preorășenesc; spațiu agricol sau zona agrară a spațiului rural; spațiu rural periferic;*
- b. spațiu rural periurban; spațiu intermediar; spațiu rural marginal;*
- c. spațiu rural destinat pentru practicarea agriculturii, silviculturii, acvaculturii și pescuitului; spațiu rural destinat activităților economice și culturale ale locuitorilor acestor zone (artizanat, industrie, servicii etc.); spațiu rural destinat amenajărilor de zone neurbane pentru timpul liber și distracții (sau de rezervații naturale).

61. Sistemul agroalimentar vest-european are la bază câteva caracteristici fundamentale:

- a. ferma privat-familială, de talie mică sau medie, puternic echipată tehnic; ferma (exploatația agricolă) poate să fie proprietatea fermierului (a familiei) sau luată în arendă (totală sau parțială); forța de muncă se asigură în principal dintre membrii familiei (în cazuri speciale se apelează la forța de muncă salariată);*
- b. este un sistem economic și comercial performant atât din punct de vedere tehnic cât și economic; ferma familială mijlocie este considerată drept model pentru agricultura europeană; se folosește o importantă suprafață utilă pentru compensarea lipsei terenurilor bune; domină exploatațiile mici și medii;
- c. aprovizionarea fermierilor cu diversele materii și materiale necesare se face prin intermediul unor cooperative sau societăți de aprovizionare; valorificarea (comercializarea) producției realizate de fermier se realizează prin intermediul unor cooperative sau societăți specializate în acest scop; economia sistemului agroalimentar se bazează din plin pe factorii de progres din acest domeniu: știința, tehnologia, învățământul agroalimentar, economic și de marketing-management; legislație comunitară (comercială, financiară, fiscală, funciară, tehnică) are ca principală caracteristică stimularea și sprijinirea puternică a agricultorilor.*

62. Măsurile de dezvoltare rurală așa cum sunt prezentate în documentul legal (CE) 1227/1999 din 17 mai 1999 sunt:

- a. reducerea costurilor de producție; ameliorarea calității producțiilor; prezervarea și ameliorarea mediului înconjurător; respectarea condițiilor de igienă și de habitat pentru animale; încurajarea diversificării activităților agricole;
- b. reîntărirea sectorului agricol forestier; ameliorarea competiției zonelor rurale; prezervarea mediului și a patrimoniului cultural.
- c. investițiile în exploatațiile agricole; Resurse umane: tineri agricultori, prepensionarea, formarea; Zone defavorizate și zone supuse constrângerilor mediului înconjurător; Pădurile; Transformarea și comercializarea produselor agricole; Măsuri de protecție a mediului înconjurător; Măsuri diverse pentru dezvoltarea de ansamblu a zonelor rurale;*

63. Domeniile cheie ale Pilonului II (Politica de Dezvoltare Rurală) stabilite de către Uniunea Europeană sunt:

- a. economia agroalimentară; mediul înconjurător; economia rurală;*

- b. tranziția spre o economie și societate bazate pe cunoaștere; modernizarea modelului social european; aplicarea unui mix corespunzător de politici macroeconomice pentru susținerea perspectivei economice;
- c. îmbunătățirea competitivității și dezvoltării durabile; reducerea garanțiilor de sprijinire a prețurilor; introducerea standardelor de mediu, de siguranța alimentelor, și de sănătatea și bunăstarea animalelor.

64. Care sunt documentele precizate în Regulamentul Consiliului 1698/2005 ce instituie noi reguli de programare și de urmărire a implementării programelor care să reglementeze politica de dezvoltare rurală pusă în practică de statele membre:

- a. orientările strategice ale Uniunii Europene; *
- b. planurile strategice naționale; *
- c. programele de dezvoltare rurală.*

65. Urmare a Conferinței de la Salzburg (noiembrie 2003) și a Orientărilor Strategice ale Consiliului European de la Lisabona și Goteborg au fost stabilite următoarele **trei obiective majore ale politicii de dezvoltare rurală:**

- a. ameliorarea competitivității agriculturii și silviculturii prin susținerea restructurării, inovării și dezvoltării;*
- b. îmbunătățirea mediului înconjurător și a zonelor rurale prin intermediul sprijinului pentru managementul terenurilor (inclusiv acțiunile de dezvoltare rurală legate de programul Natura 2000);*
- c. îmbunătățirea calității vieții în zonele rurale și promovarea diversificării activităților economice prin măsuri care au ca obiectiv sectorul agricol și alte zone rurale (cunoscută și sub numele de „Dezvoltare Rurală Extinsă”).*

66. Liniile directoare strategice ale Programului de Dezvoltare Rurală al Uniunii Europene sunt:

- a. facilitarea inovațiilor și accesul la cercetare și dezvoltare; îmbunătățirea integrării lanțului agroalimentar; încurajarea preluării și difuzării ICT; ocrotirea antreprenoriatului dinamic; dezvoltarea de noi puncte de desfacere pentru produsele agricole și silvice; îmbunătățirea performanțelor de mediu ale fermelor și ale silviculturii;
- b. creșterea competitivității sectoarelor agricol și silvic; îmbunătățirea mediului și spațiului rural; creșterea calității vieții în zonele rurale și încurajarea diversificării; construirea capacității locale de creare a locurilor de muncă și de diversificare; transpunerea priorităților în programe; complementaritatea între instrumentele UE.*
- c. promovarea serviciilor de mediu și a practicilor agricole ce nu dăunează animalelor; conservarea peisajului agricol; combaterea schimbării climei; consolidarea contribuției agriculturii organice; promovarea echilibrului teritorial; încurajarea inițiativelor de mediu/economice de succes

67. În cadrul Programului de Dezvoltare Rurală al Uniunii Europene sprijinul privind competitivitatea sectorului agricol și forestier în cadrul Axei I se va concretiza în următoarele măsuri care urmăresc îmbunătățirea potențialului uman:

- a. formarea profesională și acțiuni de informare pentru persoanele angajate în sectoarele agricol și forestier; instalarea tinerilor fermieri; pensionarea anticipată; Utilizarea serviciilor de consultanță;*
- b. modernizarea fermelor; sporirea valorii economice a pădurilor; îmbunătățirea performanței globale a întreprinderii; procesarea și comercializarea produselor agricole; respectă standardele comunității;
- c. atingerea standardelor impuse de către legislația Comunității pentru îmbunătățirea calității producției și produselor agricole; Participarea fermierilor la schemele de calitate ale alimentelor; Activități de informare și promovare.

68. În cadrul Programului de Dezvoltare Rurală al Uniunii Europene sprijinul privind managementul terenurilor în cadrul Axei II se va concretiza în următoarele măsuri care urmăresc încurajarea folosirii terenurilor agricole:

- a. plățile de handicap natural în zonele montane; plăți către fermierii din zonele cu handicap natural, altele decât zonele montane; plăți pentru agromediu și bunăstarea animalelor; plăți „NATURA 2000”; sprijin pentru investiții neproductive; *
- b. cheltuieli de înființare pentru prima împădurire a unui teren agricol; prima înființare a unor sisteme agroforestiere pe un teren agricol; prima împădurire a unui teren neagricol; plăți pentru mediul forestier;
- c. refacerea potențialului producției forestiere și introducerea acțiunilor de prevenire; sprijin pentru investiții neproductive în domeniul forestier; investiții care duc la creșterea valorii publice agreate a zonelor forestiere

69. În cadrul Programului de Dezvoltare Rurală al Uniunii Europene sprijinul privind diversificarea economiei rurale și calitatea vieții în zonele rurale în cadrul Axei III se va concretiza în următoarele măsuri care urmăresc diversificarea economiei rurale:

- a. servicii de bază pentru economia și populația rurală; restaurarea și dezvoltarea satelor, conservarea și sporirea cadrului natural; menținere, restaurarea și îmbunătățirea patrimoniului rural la nivelul satului sau a unei părți a acestuia;
- b. diversificarea activităților non-agricole; sprijinul pentru crearea și dezvoltarea micro-întreprinderilor; încurajarea activităților turistice; protejarea, dezvoltarea și managementul cadrului natural;*
- c. formarea profesională; dobândirea cunoștințelor și animația; măsuri pentru obținerea de informații despre zonă, și despre strategia de dezvoltare locală; instruirea personalului implicat.

70. În ceea ce privesc caracteristicile spațiului rural, din punct de vedere economic, acesta se caracterizează prin:

- a. activitățile agricole dețin ponderea cea mai mare din teritoriul rural;*
- b. activitățile industriale și serviciile agricole dețin ponderea cea mai mare din teritoriul rural;
- c. activitățile terțiare dețin ponderea cea mai mare din teritoriul rural.

71. Din punct de vedere ocupațional, spațiul rural se caracterizează prin:

- a. activitățile sectoarelor primare dețin o pondere ridicată în economia acestuia;*
- b. activitățile sectoarelor secundare dețin o pondere ridicată în economia acestuia;
- c. activitățile sectoarelor terțiare dețin o pondere ridicată în economia acestuia.

72. Spațiul rural se caracterizează prin:

- a. densitate redusă a populației și proprietate privată dominantă;*
- b. densitate medie a populației și proprietate public-privată dominantă;
- c. densitate ridicată a populației și proprietate privată dominantă.

73. Dezvoltarea și integrarea pe verticală este generată de cel puțin următorii factori:

- a. creșterea volumului de capital destinat agriculturii în vederea sporirii potențialului productiv – agricol; *
- b. formarea unor exploatații agricole de dimensiuni mari menite să asigure exploatarea eficientă a mijloacelor mecanice;
- c. asocierea lucrătorilor agricoli în vederea efectuării în comun a unor lucrări de combatere a eroziunii solului, hidroameliorative etc.

74. Funcții economice și sociale ale agriculturii sunt următoarele:

- a. furnizoare de produse agro-alimentare pentru consumul intern al populației*
- b. furnizoare de materii prime agricole pentru industriile prelucrătoare (industriile alimentară și ușoară).*
- c. furnizoare de produse secundare, valoroase, utile și importante pentru eficientizarea producției agricole în ansamblul ei.

75. Agricultura durabilă reprezintă:

- a. ramura care poate funcționa profitabil din punct de vedere economic dar compatibil cu constrângerile de natură ecologică*
- b. ramura care poate funcționa profitabil din punct de vedere economic dar fără să țină cont de efectele asupra mediului
- c. activitate agricolă cu multiple funcții economice și sociale pentru generațiile actuale dar mai ales pentru cele viitoare.

Economie rurală

76. Agricultura se dezvoltă după aceleași legități economice, dar cu forme specifice de manifestare determinate de următoarele particularități tehnico-economice:

- a. pământul este principalul element al capitalului agricol funcționând concomitent atât ca obiect al muncii cât și ca mijloc de muncă;*

- b. la obținerea bunurilor materiale participă plantele și animalele ca obiecte și mijloace de muncă;*
- c. în cadrul producției vegetale și producției animale - nu există o concordanță între momentul și durata de avansare a cheltuielilor de producție și momentul și perioada de recuperare a acestora.*

77. Regimul funciar este constituit din:

- a. proprietatea funciară privată - prin reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate asupra pământului al țaranului român;*
- b. proprietatea funciară a statului - prin menținerea proprietății statului asupra terenurilor intrate în posesia sa sub o formă sau alta în timpul celor 45 de ani de dictatură comunistă.*
- c. proprietatea obștească în cadrul conposesoratelor din zona colinară și montană.

78. Fondul funciar este alcătuit din următoarele grupe de terenuri:

- a. Terenuri agricole, terenuri forestiere, terenuri aflate permanent sub ape, terenuri din intravilan și terenurile cu destinații speciale.*
- b. Terenuri productive - arabil, forestier, pajiști naturale, pășuni împădurite și terenurile neproductive - stâncării, abrupturi, bolovănișuri, râpe, ravene, torenți;
- c. Terenurile destinate transportului pe apă; terenurile destinate transportului aerian; terenurile destinate producerii și transportului energiei electrice; terenurile destinate exploatărilor miniere și petroliere; terenurile destinate rezervațiilor și monumentelor naturii; terenurile destinate stațiunilor balneoclimaterice; terenurile destinate monumentelor de cultură.

79. Pământul se caracterizează printr-o serie de însușiri specifice:

- a. pământul unealtă de producție, pământul - obiect al muncii, pământul - instrument de teaurizare;
- b. fertilitatea și mai ales capacitatea de sporire continuă a acestei fertilități dacă pământul este folosit în mod rațional;*
- c. pământul este un bun particular, nemobil, nereproductibil, heterogen, indivizibil, exercitând simultan mai multe funcții diverse (producție, consum, valoare - refugiu, speculații)

80. Pământul se caracterizează prin următoarele tipuri de fertilitate:

- a. fertilitatea naturală și economică;*
- b. fertilitatea de tranziție și potențată; *
- c. fertilitatea absolută și relativă.*

81. Ameliorațiile funciare se compun din două mari categorii de lucrări:

- a. lucrări de stopare a proceselor de degradare a solului și de recuperare a unor terenuri neproductive. Din această grupă amintim următoarele: combaterea eroziunii și a alunecărilor de teren, desecări, îndiguiri, valorificarea solurilor sărăturate și a celor nisipoase, combaterea acidității solurilor etc.*
- b. lucrări de stabilizare a producției agricole și de creștere a fertilității solurilor. Din această grupă amintim următoarele lucrări: amenajările pentru irigații, lucrările agropedoameliorative, fertilizarea organică etc.*
- c. lucrări de amenajare și organizare a teritoriului, de sistematizare a localităților urbane și rurale, cu amenajările silvice, realizându-se diferențiat pe zone agricole, bazine hidrografice, județe, comune.

82. Determinarea valorii pământului este necesară pentru:

- a. definirea elementelor componente ale dreptului de proprietate (posesia, folosința, delegarea, uzufructul);*
- b. definirea elementelor necesare vânzării-cumpărării, arendării, concesiunii sau succesiunii;*
- c. stabilirea valorii pământului ca avuție națională, ca potențial de producție și ca obiect al schimbului (valoare de schimb).*

83. Deși prețul pământului constituie în continuare subiect de disensiuni între economiști în raport cu apartenența lor la un curent de gândire sau altul, care din următoarele explicații ale prețului pământului aparțin neo-clasicilor:

- a. suma actualizată a rentelor funciare anuale;
- b. prețul de echilibru dintre cererea și oferta de terenuri agricole;*
- c. profitul potențial la hectarul cultivat corespunzând sumei încasate din dobândă la capitalul dat cu împrumut pe o perioadă de timp determinată.

84. Sistemul de producție agricolă poate fi considerat ca:

- a. un ansamblu de activități productive în domeniul culturii plantelor și creșterii animalelor;*
- b. un ansamblu de activități susținute de resursele naturale în cadrul cărora pământul are rolul dominant;
- c. un ansamblu de activități susținute de resurse materiale, umane și financiare, având drept scop obținerea de produse agroalimentare.

85. Trăsăturile de bază ale agriculturii ca ramură a producției materiale sunt:

- a. participarea organismelor vii ale plantelor verzi;*
- b. desfășurarea activității organismelor vii sub controlul omului;*
- c. agricultura are ca trăsătură procesele de creare a substanței organice în condiții naturale

86. Raportul dintre industrie și agricultură în perioada contemporană se poate aprecia prin:

- a. cuantificarea in-puturilor industriale necesare proceselor de producție;
- b. calcularea foarfecelui prețurilor ca raport dintre indicii prețurilor produselor agricole și indicii prețurilor produselor industriale pentru agricultură;*
- c. cuantificarea out-puturilor agricole către celelalte ramuri ale economiei naționale.

87. Caracteristicile sistemului agroalimentar vest-european au la bază câteva idei fundamentale:

- a. ferma privat-familială, de talie mică sau medie, puternic echipată tehnic constituie celula de bază a producției agricole;*
- b. economia sistemului agrolimentar se bazează din plin pe factorii de progres din acest domeniu: știința, tehnologia, învățământul agroalimentar, economic și de marketing-management;*
- c. o caracteristică principală o constituie coexistența celor două forme fundamentale de proprietate: proprietatea privată și cea de stat (publică).

88. În procesul de producție din agricultură s-au creat legături indisolubile între proprietatea funciară, exploatarea pământului și exploatarea agricolă proprie zisă, dând naștere la structuri rurale complexe, determinând următoarele forme de exploatare:

- a. în regie proprie (modul direct de punere în valoare);*
- b. în arendă (modul indirect de punere în valoare);*
- c. în parte (modalitate caracteristică relațiilor moșier-țăran din perioada antebelică).

89. Organizarea economico-socială a producției agricole în perioada post-decembristă a fost determinată de adoptarea următoarelor legi:

- a. Legea 18/1991, Legea fondului funciar; Legea 36/1991, Legea societăților agricole;*
- b. Legea 31/1990, Legea societăților comerciale; Legea 15/1990, Legea privind reorganizarea unităților economice de stat;*
- c. Legea 16/1994, Legea arende; Legea 265/2008, Legea siguranței circulației pe infrastructura rutieră.

90. "Operațiunea de ridicare pe teren, fixarea pe planuri și în registre speciale a întregii proprietăți funciare a unei țări", această definiție aparține:

- a. Renumitului economist agrar Gh. Ionescu Sisești;*
- b. Marea Enciclopedie Agricolă a României;
- c. Legea I. Nițescu" după cum este cunoscută, legea privind organizarea cadastrului funciar din 1933.

91. Metodele de estimare a valorii terenurilor se pot clasifica după mai multe criterii, în funcție de scopul urmărit și de elementele disponibile în momentul evaluării. Precizați care sunt metodele care se disting, după procedeul utilizat?

- a. estimare directă și indirectă;*
- b. estimarea parțială;
- c. estimarea totală.

92. „Renta diferențială este o categorie economică mai generală, care își datorește existența legii fertilității descrescânde a solului, este un extraprofit condiționat de faptul că unul dintre factorii de producție are un avantaj de a se afla în posesiunea cuiva”, această definiție este dată de:

- a. David Ricardo;

- b. Adam Smith;
- c. Virgil Madgearu.*

93. Identificați particularitățile agriculturii:

- a. plantele și animalele participa ca obiecte și mijloace de muncă;*
- b. activitatea de producție este direct sau indirect influențată de condițiile pedo-climatice;*
- c. activitatea de producție este numai indirect influențată de condițiile pedo-climatice.

94. Influența industriei asupra agriculturii constă în următoarele:

- a. furnizează elementele materiale în vederea acumulării de capital în sectorul agricol;*
- b. creează un climat instituțional și socio-economic mai favorabil inovațiilor conform dialecticii modelului;*
- c. furnizează elementele lipsite de importanță în vederea acumulării de capital în sectorul agricol.

95. Caracteristica principală a legislației comunitare este:

- a. stimularea și sprijinirea puternică a agricultorilor;*
- b. protejarea producției interne;
- c. stimularea exportului.

96. Care este caracteristica de bază a economiei de piață din punct de vedere al proprietății?

- a. proprietatea privată și proprietatea publică (de stat);*
- b. proprietatea comună;
- c. proprietatea individuală și proprietatea centralizată.

97. Identificați inconvenientele modului de punere în valoare a pământului:

- a. între capitalul funciar și capitalul de exploatare se poate manifesta o anumită concurență;*
- b. dificultăți de transfer între generații;*
- c. o bună parte din capital este imobilizat în pământ, lipsind exploatantul de capitalul necesar pentru activitatea productivă.*

98. În funcție de destinație, fondul funciar este alcătuit din următoarele grupe de terenuri:

- a. terenuri agricole, terenuri forestiere, terenuri aflate permanent sub ape, terenuri din intravilan, terenuri cu destinație specială;*
- b. terenurile forestiere, pasunile împadurite, terenurile ocupate cu construcții și instalații agrotehnice, amenajările piscicole și de îmbunătățiri funciare;
- c. terenurile destinate împaduririlor, terenurile neproductive, terenurile cuprinse în perimetrul constructibil aprobat potrivit legii precum și alte terenuri care servesc nevoilor de construcții și amenajări de ordin tehnic și edilitar.

99. Care sunt elementele componente ale cadastrului funciar general?

- a. cadastru funciar tehnic, economic și juridic; *
- b. cadastrul agricol, forestier și al apelor;
- c. cadastrul imobiliar, edilitar.

100. Valoarea pământului se exprimă prin:

- a. preț de vânzare, de cumpărare, cheltuieli de producție;*
- b. valoare venală și de amator;*
- c. valoarea de schimb.

101. Acea parte a produsului solului pe care o plătim pentru a avea dreptul de a exploata facultățile productive, originale și neperisabile ale solului” este definiția rentei funciare pe care o regăsim în:

- a. „Principiile de economie” - 1817;*
- b. ”Repartiția bogăției” - 1899;
- c. „Tratat asupra impozitelor și taxelor” - 1662.

102. „Cadastrul funciar este operatiunea prin care se detremina suprafata si calitatea solului, cu venitul net ce-l produce: determinarea suprafetei este denumita cadastrul tehnic, iar determinarea calitatii naturale si economice a solului o face sectiunea economica a cadastrului”. Aceasta definitie o regasim in:

- a. Lucrarea „Politica agrara cu privire speciala la Romania” a renumitului economist agrar Gheorghe Ionescu Sisesti publicata în 1913;
- b. „Marea enciclopedie agricola a Romaniei” data publicitatii în 1937*
- c. Textul „Legii fondului funciar. L 18/1991”

103. În literatura de specialitate intalnim mai multe categorii de fertilitate ale pamantului. Care dintre ele apare ca un rezultat al actiunii omului, exprimandu-se în final prin nivelul productiei la unitatea de suprafata?

- a. fertilitate economică;*
- b. fertilitate de tranziție;
- c. fertilitate potențată.

104. Sistemul agroalimentar vest-european are la bază și următoarele idei fundamentale:

- a. ferma privat-familială, de talie mică sau medie, puternic echipată tehnic;*
- b. ferma (exploatația agricolă) poate să fie proprietatea fermierului (a familiei) sau luată în arendă (totală sau parțială), iar forța de muncă se asigură în principal dintre membrii familiei;*
- c. ferma favorizează centralismul în luarea deciziilor, împiedică adaptabilitatea la cerințele pieței.

105. Sistemul agroalimentar vest-european are la bază și următoarele idei fundamentale:

- a. aprovizionarea fermierilor cu diversele materii și materiale necesare se face prin intermediul unor cooperative sau societăți de aprovizionare al căror membru este fermierul;*
- b. relațiile dintre fermele de producție agricolă și cooperativele sau societățile de aprovizionare – prelucrare – desfacere sunt așezate pe baze comerciale;*
- c. dominarea pieței de produse animaliere de către agențiile cu capital de stat care au imprimat un puternic caracter monopolist.

106. Sistemul agroalimentar vest-european are la bază și următoarele idei fundamentale:

- a. economia sistemului agrolimentar se bizuie din plin pe factorii de progres din acest domeniu: știința, tehnologia, învățământul agroalimentar, economic și de marketing-management;*
- b. întreaga legislație comunitară (comercială, financiară, fiscală, funciară, tehnică) are ca principală caracteristică stimularea și sprijinirea puternică a agricultorilor;*
- c. legislația comercială, financiară, fiscală, funciară și tehnică este concepută numai în favoarea agriculturii ca ramură de producție.

107. Avantajele proprietății private comparativ cu cea publică sunt:

- a. asigură o autonomie deplină agenților economici;*
- b. stimulează inițiativa, inovarea tehnică și comercială;*
- c. favorizează centralismul în luarea deciziilor, împiedică adaptabilitatea la cerințele pieței;